

ga svrstava u Hrvatsku i bitno određuje je sam Kopački rit i sve vezano uz njega", kazuje redatelj.

Film također ima i edukativan karakter, zato jer će djeca koja čitaju istoimenu knjigu koja je na popisu lektire za četvri razred osnovne škole vidjeti da je radnja filma ipak nešto drukčija nego u knjizi. To će isto biti interesantan primjer za škole, kako se jedno literarno djelo prenosi na medij filma. Ištvančić dodaje: "Kad smo radili prvu verziju scenarija s piscem Antom Gardašem, to je izgledalo dosta literarno u scenariju, tako da smo puno radili na doradi scenarija da se to prilagodi mediju filma."

Scenarij potpisuje trolist koji čine **Anto Gardaš**, **Silvio Mirošničenko** i **Edi Mužina**. Nešto je različito, ali je kontekst ostao sasvim isti. U filmu ima i ekologije, jer film pokušava sugerirati na očuvanje prirode i životinja. Također ima i "zabavnački" karakter u sebi, tako da se tu nalaze i elemente horora i krimića, te pustolovnog, avanturističkog filma, pa čak i male dječje ljubavi.

S Edijem Mužinom, talentiranim mladim scenaristom iz Rijeke, Ištvančića je prije nekoliko godina povezao Zrinko Ogresta. Edi je napisao scenarij za dugometražni igrani film *Rad nogu*, tarantinovsku priču o pljački i kriminalu, trenutno vrlo aktualnu temu u Lijepoj našoj. Uz Edija, tu je i jedan

od naših najtalentiranijih dramaturga mlađe generacije, **Silvio Mirošničenko**, koji iza sebe ima i nekoliko zapaženih dokumentarnih filmova (*Snovi na peronu djetinjstva*, *Čuvar tegljača*, *Ophodar pruge*), a za čije je dramaturške sugestije i prijedloge u doradi scenarija Ištvančić pun pohvala.

Za Hollywood spremni

"Uz **Silvija Mirošničenka**, koji je već afirmirani autor dokumentarnih filmova, a s ovim ulazi i u igrani film, ovaj film donosi i dva nova imena koja će se afirmirati u hrvatskom filmu: **Edija Mužina** kao scenarista i **Dalibora Grubačevića**, mladog talentiranog skladatelja s kojim sam do sad surađivao u nekoliko svojih dokumentarnih filmova (*Križ mojih ruku*, *Berač kamena*, *Izgubljeno blago*), a čija glazba zvuči kao za

najveće hollywoodske filmove. Naravno, tu će biti i spotovi, kao i *soundtrack* filma. Mislim da će glazba jako oplemeniti film", smatra redatelj.

Scenograf **Ivan Ivan** (*Duga mračna noć*) i njegov tim zaslužan je za izvrsne i uvjerljive interijere, a, kako Ištvančić kaže, "puno puta će se doimati kao da smo namještali eksterijere, tj. prirodu i neki će možda pomisliti da su noćne scene snimane u studiju, ali sve su autentične." Da bi svaka sitnica u kadru "štimala", budnim okom prati direktor fotografije **Silvio Jasenković** (*Što je muškarac bez brkova?*, *Kraljica noći*), o kostimima brine **Sanja Šeler**, a za čisti zvuk zaslužan je ton majstor **Boris Butorac**, dok je direktorica filma iskusna **Sanja Ivančin** (*Tu*, *Crvena prašina*).

Ostale uloge, osim navedenih, dodijeljene su

odreda renomiranim glumcima: **Mladenu Vuliću** (*Ta divna splitska noć*), te glumicama osječkog HNK-a **Radi Mrkšić** i **Neil Kočić**, Mađaru iz Subotice **Nandoru Szilagylju**, i Riječanki **Ani Vilenici** (*Gori vatra*, *Poklon za Sanju*), trenutno velikoj zvijezdi u susjednoj BiH.

U filmu se pojavljuje i jedan jako zanimljiv glumac iz Osijeka, **Rade Spitzmuller**, s kojim su svi u ekipi oduševljeni i koji je već odavno prešao 80-u, ali je za potrebe filma sudjelovao u sceni potjere, a **Nada Gačešić Livaković** je unatoč povredi noge i vrlo visokoj temperaturi odglumila sve zadane scene na snimanju u Kopačkom ritu. Što sve neki glumci neće učiniti za film! Pohvalno, nema što.

Bolji poznavatelji Ištvančićeva iznimno bogata dokumentarnog opusa u filmu će pronaći i jednu repliku koja upućuje na svojevrslni Mužinin *homage* filmu *Plasitelj kormorana*, a ide ovako: nakon što Farkaš (**Vlatko Dulić**) na televiziji vidi insert iz dokumentarca *Kina Mire Brankovića*, u kojem Kinez baca dresirane kormorane u vodu koji brzo ulove ribu, kasnije u filmu ima jedna scena s djecom pored staništa kormorana i stari Farkaš tada u dijalogu kaže: "I Kinezi pametniji od nas. A šta mi imamo, mi plašimo kormorane." Kako bi naši stari znali reći: "Djecu treba znati usrećiti." Mislim da je Branko Ištvančić na pravom putu da to učini. ★

Što je Slavonija bez tamburaša?